

[Boligministeren.]

økonomi der skulle tages hensyn, man skulle ikke yde tilskud til millionærer o. s. v., og nu møder vi med et lovforslag, der tager hensyn til disse ønsker. Vi møder endvidere med et lovforslag, der tilgodeser såvel det sociale som det private byggeri med nøjagtig det samme driftstilskud, og så er man alligevel ikke tilfreds.

Det ærede medlem hr. Thestrup var enig i, at der skulle bygges mere end det, vi hidtil havde bygget; det var vel omkring 30 000 lejligheder som minimum, og det var mindre end $\frac{1}{3}$ af dette byggeri, der kunne få plads i det sociale byggeri, resten i privat byggeri med og uden støtte.

Det ærede medlem hr. Thestrup gjorde i øvrigt nogle bemærkninger i forbindelse med arbejdskraftproblemet — det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på den samme betragtning — nemlig at man havde lukket af for den ufaglærte arbejdskrafts medvirken til dette byggeri. Jeg må tilbagevise dette, fordi netop den udvikling, der har været inden for byggeriet, i særdeleshed montagebyggeriet, i høj grad har taget hensyn til den ikke-faglærte arbejdskrafts placering i byggeproduktionen.

Man nævner rammen på de 10 000 boliger i det sociale boligbyggeri, medens der derudover er 8 000 i det private udlejningsbyggeri og andre 2 000 i private parcelhuse, d. v. s. 10 000 lejligheder i hver gruppe. Nu vel, denne fordeling af de sidste 10 000 kan vi tale om.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard nævnte nogle særlige problemer for parcelhuse uden driftstilskud, d. v. s. parcelhuse efter samme princip, forstår jeg, som dem, vi kendte fra kap. V. Jeg synes, det er værd at overveje; også jeg har den største interesse i, at byggeri af den art får en placering.

De 10 000 boliger, som boligministeren efter forslaget kan bevilge driftstilskud til, giver anledning til megen forundring. Jeg begriber det ikke, navnlig nu, efter at jeg har fået følgeskab af KU, der nævner samme beløbsramme, som det ærede medlem hr. Baunsgaard gav udtryk for at det drejer sig om. Det, at jeg har fået et så fint følgeskab, kan formentlig ikke gøre lovforslaget dårligere. Ikke desto mindre er det nu galt. Nu taler man om forskelsbehandling gennem ændrede lånegrænser

for det sociale og det private byggeri. Men hvad er forholdet på dette område? Ja, her er det en kendsgerning, at det sociale byggeri — som det blev nævnt af en af de ærede ordførere — kan få et statslån op til 94 pct., og man gør gældende, at det private forretningsmæssige byggeri kun kan nå op til 85 pct. — og her fik jeg en advarsel fra det ærede medlem hr. Kai Moltke — der er altså en forskel på 9 pct. i denne lånegrænse. Er denne forskel urimelig? Jeg mener det ikke. Man påkalder her det, som ved andre lejligheder er betegnet som en risikovillig kapital. Vi kan skønne over, hvor stor gevinsten bliver på dette område. Vi må jo ikke glemme — som det blev nævnt — at medens de sociale boligselskaber ikke har fri rådighed over konjunkturgevinst og opsparing gennem afdrag på prioriteter, så kan denne gevinst gå i private lommer i det private byggeri, hvor man skal præstere en meget beskeden egenkapital. Det er givet, at statsgaranti kan ikke ydes til en hvilken som helst byggeomkostning, man møder op med; i så fald kunne der jo let blive tale om en finansiering op til 100 pct. og måske derover.

Man kan heller ikke, som det ærede medlem hr. Rimstad var inde på, forlange, at dette tilskud skal ydes for at nedbringe en hvilken som helst husleje, alene af den grund, at det jo ikke betyder alverden, hvis den frie huslejeansættelse vil medføre, at driftstilskuddet skal ydes til en hvilken som helst husleje, der kan blive tale om. Jeg savner virkelig saglige indvendinger mod dette princip, hvor vi nu påkalder en virkelig konkurrence mellem de to byggeformer.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen omtalte ændringen under nr. 22 til lovens § 77. Det drejede sig om enkepensionister, og dette spørgsmål kan man se på i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Finn Poulsen omtalte igangsættelsesstoppet, der kom, fordi der var sat for meget arbejde i gang. Det er jo et spørgsmål, der tidligere har været på tale i det høje ting. Jeg skal ikke tage tingets tid ved at gentage det, der før er sagt, men jeg er villig til at komme ind på disse problemer i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Thestrup mente, at jeg havde givet udtryk for, at vi skulle